

Οκτωβρίου 2019

Η 28η Οκτωβρίου 1940 - Μια ημερομηνία ορόσημο στη σύγχρονη Ιστορία μας.

- Ενωμένος ο Ελληνικός Λαός με το χαμόγελο στα χείλη αγνοώντας τους ψιθύρους της γνωστής πέμπτης φάλαγγας προέβαλε τα στήθη του υπερασπίζοντας τα ιερά και τα όσια της φυλής.

Το ΟΧΙ που βροντοφώναξε ο τότε δικτάτορας Μεταξάς και (το) ενστερνίστηκε ο Λαός σύμπας, πλην Λακεδαιμονίων. Ιταμό το τελεσίγραφο του Ιταλού πρεσβευτή, απορρίφθηκε αμέσως. Ο Ιταλός δικτάτορας Μουσολίνι, σύμμαχος του δικτάτορα Χίτλερ, θεώρησε τη χώρα μας εύκολη λεία προς κατάκτηση. Λησμόνησε ότι τον Έλληνα δεν τον φοβίζει η δύναμη της ποσότητας. Το «μολών λαβέ» μεταφράστηκε σε μεγαλειώδες ΟΧΙ. Ο Μουσολίνι ήθελε να εξυπηρετήσει τον Χίτλερ, τον σύμμαχο της Σοβιετικής Ένωσης. Η τότε Ευρώπη υπέκυπτε, σχεδόν, αμαχητί στις χιτλερικές στρατιές. Ο Έλληνας φαντάρος με πείσμα και ηρωικό πνεύμα με την ιαχή αέρα τρέπει σε φυγή τους Ιταλούς και ελευθερώνει τη Βόρειο Ήπειρο. Η γαλανόλευκη κυματίζει ελεύθερη και σκορπίζει ρίγη χαράς και συγκινήσεως εις τους εκεί αδελφούς μας.

Τον Απρίλιο του 1941, οι σιδερόφρακτες γερμανικές μεραρχίες σπάζουν τη γραμμή μαζινό και η Ελλάδα υποκύπτει σε δυο ισχυρούς στρατούς, τον ιταλικό και τον γερμανικό. (Όμως,) Του Έλληνα ο τράχηλος ζυγό δεν υποφέρει. Ο Λαός αντιστέκεται. Οργανώνει ομάδες ένοπλης αντίστασης (ένοπλη αντίσταση) και δημιουργεί αντάρτικες ομάδες. Οι πρώτες αντάρτικες ομάδες που

βγαίνουν στο βουνό ήταν ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ του στρατηγού Ναπολέοντος Ζέρβα και αργότερα εμφανίζονται στο προσκήνιο το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και διάφορες άλλες μικρότερης μαζικότητας οργανώσεις. Αρχίζουν την αντίσταση και τα σαμποτάζ. Οι κατακτητές αισθάνονται ζωηρή την παρουσία των ενόπλων. Κορυφαία στιγμή της εθνικής αντίστασης ήταν η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου. Γεγονός σημαντικό και κομβικό για την πορεία - εξέλιξη του πολέμου. Η ανατίναξη της γέφυρας αποδιοργάνωσε τον κατοχικό στρατό των Γερμανών και χάθηκε λίαν πολύτιμος χρόνος για τους γερμανούς με αποτέλεσμα όταν ο Χίτλερ επιτέθηκε στην σύμμαχό του Σοβιετική Ένωση είχε επέλθει ο χειμώνας και οι πολύ χαμηλές θερμοκρασίες βοήθησαν τους σοβιετικούς στρατιώτες που ήταν συνηθισμένοι σε αυτές. Οι Γερμανοί νικήθηκαν.

28η Οκτωβρίου 1940. Ημέρα δόξης και ηρωισμού. Μέρα που σύμπας ο Ελληνικός Λαός πολέμησε τους βαρβάρους εισβολείς, Ο καθένας από το δικό του μετερίζι. Τα χιονοσκεπασμένα βουνά της Ηπείρου έγιναν πεδία ηρωισμού. Οι ηπειρώτισσες με το χαμόγελο στα χείλη κουβαλούν τα πυρομαχικά και οι υπόλοιπες Ελληνίδες πλέκουν τη φανέλα του στρατιώτη. Όλοι ενωμένοι. Μαχητικοί. Μαχητές της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας και της Ελλάδας.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

Οκτωβρίου 2020

28η Οκτωβρίου 1940:Το υπερήφανο Ελληνικό ΟΧΙ

Πριν από 80 χρόνια, σαν σήμερα, ο γενναίος Ελληνικός Λαός με το χαμόγελο στα χείλη και αψηφώντας την αριθμητική υπεροχή του ιταμού δικτάτορα Μουσολίνι τρέχει να πολεμήσει στα χιονισμένα βουνά.

Ξύπνησε από τις σειρήνες και πληροφορήθηκε ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας Μεταξάς Ιωάννης απέρριψε χωρίς δεύτερη σκέψη το ιταλικό τελεσίγραφο, που απαιτούσε την παράδοση της χώρας. Ο Ιταλός πρέσβης άκουσε με έκπληξη το υπερήφανο και μεγαλοπρεπές ΟΧΙ. Το όχι της ελληνικής καρδιάς που αγαπά τον ευλογημένο τόπο και θυσιάζεται για την πίστη την αγία και την ελευθερία της πατρίδος. Χύνει το αίμα για να ποτίσει το δέντρο της ελευθερίας από τους αρχαιοτάτους χρόνους και αν χρειαστεί, ακόμη και σήμερα, εις πείσμα των πολυεπίπεδων εθνομηδενιστών και πεμπτοφαλαγγιτών. Ο Ελληνισμός περιφρονεί την ποσότητα της ύλης και με την λόγχη της καρδιάς του κερδίζει την ελευθερία του. Να μη το ξεχνούν αυτό οι διάφοροι πιθανοί επίβουλοι του ιερού αυτού τόπου.

Η ιαχή «αέρα, αέρα» των ηρωικών στρατιωτών μας διασχίζει τα βουνά και τα λαγκάδια και τρέπει σε φυγή τον εισβολέα ιταλικό στρατό, τον σύμμαχο της χιτλερικής Γερμανίας. Ο ελληνικός στρατός νικάει, προχωρά και ελευθερώνει τα ελληνικά εδάφη της Βορείου Ηπείρου. Ελευθερώνεται ο ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου! Οι Ιταλοί στρατιώτες υποχωρούν και η νίκη στεφανώνει τους Έλληνες. Κανένας δεν έμεινε αμέτοχος σε αυτό το πανηγύρι. Άνδρες, γυναίκες, μικροί μεγάλοι στον αγώνα με στρατηλάτη και υπέρμαχο στρατηγό την Θεομήτορα Υπεραγία Θεοτόκο

να ευλογεί και να οδηγεί τους μαχητές και ήρωες Έλληνες από νίκη σε νίκη. Ο κόσμος θαυμάζει τον Έλληνα μαχητή φαντάρο, τη στιγμή που άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπέκυψαν στα άρματα του άξονα. Ο σιδηρόφρακτος γερμανικός στρατός, σύμμαχος της Ιταλίας, έχοντας εξασφαλίσει τα νώτα του με συμφωνία με την Ρωσία, εξαπολύει επίθεση κατά της πατρίδος μας και τον Απρίλιο του 41 επιχειρεί κατά της πατρίδος μας. Αρχίζει τότε ένας άνισος αγώνας και η υπέρτατη πολεμική δύναμις του Χίτλερ σπάει την γραμμή άμυνας της πατρίδος μας, το Ρούπελ, και εισέρχεται σ' αυτήν. Είναι γνωστό ότι ο τράχηλος του Έλληνα δεν σηκώνει ζυγό. Προτιμά μια ώρα ελεύθερης ζωής παρά 40 χρόνια σκλαβιά και φυλακή. Τότε αρχίζει ο τιτάνιος ένοπλος αντιστασιακός αγώνας του ελληνικού λαού. Ο στρατηγός Ναπολέων Ζέρβας με τον ΕΔΕΣ βγαίνει στα βουνά και αρχίζει ένας άνισος, αριθμητικά, αγώνας εναντίον του κατακτητή. Ωραιός αγώνας υπέρ πίστεως και πατρίδος. Αγώνας ιερός για την ελευθερία. Όταν ο γερμανικός στρατός βαδίζει εναντίον της Σοβιετικής Ένωσης εμφανίζονται στα βουνά οι μαχητές του ΕΑΜ-ΕΛΛΑΣ να πολεμούν εναντίον του κατακτητού.

Γράφονται σελίδες λαμπρές ηρωισμού εναντίον του άξονος. Ο Ελληνικός Λαός υπερασπίζεται τα ιερά και τα όσια της φυλής. Την ελευθερία του και την Εθνική του ανεξαρτησία. Ποταμοί αίματος ποτίζουν το δέντρο της Εθνικής αντίστασης και της Ελευθερίας. Ενωμένος ο Ελληνικός Λαός θριαμβεύει και μεγαλουργεί. Η δύναμις κάθε Λαού είναι η αποφασιστικότητά του και η μαχητικότητά του να υπερασπιστεί τα ιερά και τα όσια της φυλής του. Είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού κάθε σπιθαμή του πατρώου εδάφους και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδος μας. Οι, τυχόν, επίδοξοι κατακτητές ας το σκεφτούν πάρα πολύ. Ο τράχηλος του Έλληνα δεν σηκώνει ζυγό. Ο Έλληνας δεν υπολογίζει την υλική

υπεροχή του αντιπάλου του όταν πρόκειται να υπερασπιστεί τα ιερά και τα όσια της φυλής του, όπως αποδεικνύει η μακραίωνη τρισχιλιετή Ιστορία μας. Δεν μας φοβίζει της ύλης η υπεροχή, όταν έχουμε μαζί μας το δίκαιο και τον Θεό. Το άδικο δεν ευλογείται.

Σελίδες δόξης και ανδρείας γράφτηκαν στα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου και της Βορείου Ηπείρου. Η αδάμαστη ελληνική ψυχή του φαντάρου μας τα αψηφά όλα. Αγωνίζεται υπέρ πίστεως και πατρίδος. Για τα δίκαια της πατρίδας και την Ελευθερία του. Δίνει το καλό παράδειγμα σε ολόκληρο τον κόσμο, για μια ακόμη φορά. Βαριά κληρονομιά για μας όλους τους Έλληνες, απογόνους των λαμπρών αγωνιστών του έπους του 1940. Βαριά κληρονομιά, την οποία - πιστεύουμε δεν θα χρειαστεί - αλλά αν χρειαστεί, δεν θα προδώσουμε και θα υπερασπιστούμε με της καρδιάς μας το πύρωμα και το αίμα.

Μυργιώτης Παναγιώτης
Μαθηματικός

Οκτωβρίου 2021

Το έπος του 1940. Ιερὰ παρακαταθήκη για τους Έλληνες και τον κόσμο όλο

Μια ένδοξη ημέρα ξημερώνει. Ημέρα Ιστορική και λαμπερή. Ημέρα γραμμένη εις τις χρυσές δέλτους της ελληνικής και παγκοσμίου Ιστορίας. Ημέρα μνήμης και θυσίας υπέρ πίστεως και πατρίδος. Υπέρ της ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Από τις πλέον ένδοξες σελίδες της ελληνικής Ιστορίας γράφτηκαν εκείνη την περίοδο. Μιλάμε για το ηρωικό έπος του 1940, το οποίο γράψανε με αίμα και γενναιότητα οι πατεράδες μας και οι παππούδες μας στα κακοτράχαλα και χιονισμένα βουνά της Βορείου Ηπείρου.

Πάντα ο ελληνισμός απεχθάνετο τον όγκο και τη δύναμη της ύλης. Περιφρονούσε την ποσότητα και ήταν υπέρ της ποιότητας. «Ου εν τω πολλώ το ευ αλλά εν τω πολλώ τω ευ»(αρχαίο ρητό). Μη ξεχνάμε την απάντηση των αρχαίων μας προγόνων, που δώσανε όταν πληροφορήθηκαν ότι οι Πέρσες είναι πάρα πολλοί και με τα δόρατά των θα καλύψουν τον ήλιο, «θα πολεμήσουμε υπό σκιάν». Τέτοιους προγόνους έχουμε, τέτοιοι ήταν και οι γεννήτορες ημών την εποχή του 40. Δεν λογάριασαν την υλική υπεροχή του περιβάλλοντος άξονα.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η είσοδος της Ελλάδος εις τον πόλεμο εκείνο ήταν αναπόφευκτη. Οι Ιταλοί προκαλούν την Ελλάδα με τον τορπιλισμό της Έλλης στο λιμάνι της Τήνου, την ημέρα που άπασα η

Ορθοδοξία γιορτάζει την Κοίμηση και μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Μεγίστη πρόκληση στον ευσεβή Ελληνικό Λαό. Η Ελλάς δεν απάντησε στην πρόκληση και προετοιμάζεται για τα επερχόμενα.

Η Γερμανία του Χίτλερ και η Σοβιετική Ένωση συνάψανε συμμαχία. **Ο όρος Γερμανοσοβιετικό Σύμφωνο μη Επίθεσης ή Σύμφωνο Μολότοφ - Ρίμπεντροπ** (επίσημα: Γερμανοσοβιετική Συνθήκη) χαρακτηρίζει το σύμφωνο μη επίθεσης που υπέγραψαν στις 23 Αυγούστου 1939 στη Μόσχα ο Υπουργός Εξωτερικών της ναζιστικής Γερμανίας Γιοάχιμ φον Ρίμπεντροπ (Joachim von Ribbentrop) και ο Υπουργός Εξωτερικών της Σοβιετικής Ένωσης, Βιατσεσλάβ Μιχαήλοβιτς Μολότοφ (Вячеслáv Мιχαΐλοβιτς Μόλοτοφ). Την συνθήκη αυτή επικύρωσε το Ανώτατο Σοβιέτ, οκτώ ημέρες μετά, στις 31 Αυγούστου. Ο άξονας θέλει να κατακτήσει τον κόσμο. Έχοντας τα νώτα του καλυμμένα.

Η Ιταλία του Μουσολίνι θεωρεί την μικρή σε έκταση Ελλάδα εύκολο θύμα. Τη θεωρεί ευκολοδιάβατο διάδρομο για να περάσει και να προωθήσει τα σχέδια του άξονος Ιταλίας-Γερμανίας. Δίνει εντολή στον πρεσβευτή της εις την Ελλάδα να ζητήσει την άνευ όρων παράδοση της πατρίδος μας. Ας αφήσουμε τον πρεσβευτή της Εμμανουέλε Γκράτσι να μας περιγράψει τα ιστορικά γεγονότα, όπως ο ίδιος τα έζησε και βίωσε και ας αφήσουμε εις την άκρη τους εθνομηδενιστάς και απόντας των εθνικών και Ιστορικών εκείνων στιγμών.

Το ιστορικό «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου 1940: Ο Εμμανουέλε Γκράτσι, πρέσβης της Ιταλίας στην χώρα μας, το 1940, συμπρωταγωνιστής κι αυτός της ιστορικής εκείνης νύχτας της 28/10/1940 στο βιβλίο του, που το ονομάζει με μια πρωτοφανή οξυδέρκεια για το μέλλον του καθεστώτος Μουσολίνι: «Η αρχή του τέλους – η επιχείρηση κατά της Ελλάδος» Εστία. 1980,

σελ. 285, γράφει τα εξής: Δέκα λεπτά πριν από τις 3 της νύχτας της 28ης Οκτωβρίου του 1940, ο στρατιωτικός μου ακόλουθος, ο διερμηνέας μου και εγώ, φθάσαμε στην καγκελόπορτα μιάς μικρής οικίας στην Κηφισιά, όπου έμενε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος. Στον φρουρό της οικίας είπα ότι επιθυμώ να δώ τον Πρωθυπουργό για κάτι πολύ επείγον. Ο φρουρός άρχισε να κτυπά το κουδούνι του εσωτερικού της οικίας. Επιτέλους το κουδούνισμα ξύπνησε τον ίδιο τον Μεταξά, που έκαμε την εμφάνισή του σε μια μικρή πλαϊνή πόρτα και αναγνωρίζοντάς με, με άφησε να περάσω. Μου έσφιξε το χέρι και με έβαλε να καθίσω σε ένα μικρό φτωχικό σαλόνι του σπιτιού. Μόλις κάθισαμε, και επειδή η ώρα ήταν λίγα λεπτά μετά τις 3, του είπα αμέσως ότι η Κυβέρνησής μου, μου είχε αναθέσει να του εγχειρίσω προσωπικά ένα κείμενο, που δεν ήτο τίποτε άλλο, παρά το τελεσίγραφον της Ιταλίας προς την Ελλάδα, με το οποίο η Ιταλική Κυβέρνηση απαιτούσε την ελεύθερη διέλευση των στρατευμάτων της στον Ελληνικό χώρο, από τις 6 π.μ. της 28/10/1940. Ο Μεταξάς άρχισε να το διαβάζει. Μέσα από τα γυαλιά του, έβλεπα τα μάτια του να βουρκώνουν. Όταν τελείωσε την ανάγνωση με κοίταξε κατά πρόσωπο, και με φωνή λυπημένη αλλά σταθερή μου είπε:

-Μεταξάς: Λοιπόν έχουμε πόλεμο.

-Γκράτσι: Όχι απαραίτητα Εξοχότατε. Η ιταλική κυβέρνηση ελπίζει ότι θα δεχθείτε την αξίωσίν της και θ' αφήσετε τα ιταλικά στρατεύματα να διέλθουν δια να καταλάβουν τα στρατηγικά σημεία της χώρας.

-Μεταξάς: Και ποια είναι τα στρατηγικά αυτά σημεία, περί των οποίων ομιλεί η διακοίνωσις;

-Γκράτσι: Δεν είμαι εις θέσιν να σας είπω, Εξοχότατε. Η Κυβέρνησής μου δεν με ενημέρωσε... Γνωρίζω μόνον

ότι το τηλεσίγραφο εκπνέει εις τας 6 το πρωί.

-**Μεταξάς:** Εν τοιαύτη περιπτώσει η διακοίνωσις αυτή αποτελεί κήρυξιν πολέμου της Ιταλίας εναντίον της Ελλάδος.

-**Γκράτσι:** Όχι, Εξοχότατε. Είναι τηλεσίγραφον.

-**Μεταξάς:** Ισοδύναμον προς κήρυξιν πολέμου.

-**Γκράτσι:** Ασφαλώς όχι, διότι πιστεύω ότι θα παράσχετε τας διευκολύνσεις, τας οποίας ζητεί η κυβέρνησίς μου.

-**Μεταξάς:** ΟΧΙ! Ούτε λόγος δύναται να γίνη περί ελευθέρας διελεύσεως. Η Ιταλία, η οποία δε μας παρέχει καν τη δυνατότητα να εκλέξωμε μεταξύ πολέμου και ειρήνης, κηρύσσει ουσιαστικώς τον πόλεμον εναντίον της Ελλάδος. (μετά από μια σύντομη παύση).

-**Μεταξάς:** Πολύ καλά λοιπόν, έχομεν πόλεμον.

Και συνεχίζει ο Γκράτσι στο βιβλίο του:

Με συνόδευσε στην έξοδο υπηρεσίας από την οποία είχα μπει και όταν ήμασταν στο κατώφλι μου είπε:

«Vous etes le plus forts» (είσθε οι πιο ισχυροί). Αν στη μακρά σταδιοδρομία μου στην υπηρεσία του κράτους υπήρξε ποτέ μια στιγμή κατά την οποία εμίσησα το δικό μου (επάγγελμα), μια στιγμή κατά την οποίαν το καθήκον του αξιώματος μου μου φάνηκε σταυρός και όχι μόνο θλιβερός, αλλά και ταπεινωτικός, η στιγμή αυτή ήταν όταν άκουσα εκείνα τα αποκαρδιωμένα λόγια που πρόφερε ο πρεσβύτες εκείνος, που είχε καταναλώσει ολόκληρη τη ζωή του αγωνιζόμενος και υποφέροντας για την χώρα του και που, και κατά την

υπέρτατη εκείνη στιγμή, προτιμούσε να διαλέξει για την πατρίδα του το δρόμο της θυσίας και όχι το δρόμο της ατιμώσεως. Υποκλίθηκα μπροστά του με τον βαθύτερο σεβασμό και βγήκα από το σπίτι του.

Ο Μεταξάς στο προσωπικό του ημερολόγιο με μεγάλην συντομίαν, περιγράφει ως εξής την συνάντησίν του αυτήν με τον πρέσβη της Ιταλίας Εμμανουέλε Γκράτσι την νύχτα της 28/10/1940.

28 Οκτωβρίου, Δευτέρα.

Νύχτα στις 3 με ξυπνούν. Έρχεται ο Γκράτσι – Πόλεμος – Ζητώ Νικολούδη Μαυρουδή – Αναφέρω Βασιλέα – Καλώ Πάλαιρετ και ζητώ βοήθειαν Αγγλίας – Κατεβαίνω στις 5 – Υπουργικόν Συμβούλιον – Όλοι πιστοί και Μαυρουδής – Όλοι πλην Κύρου – Βασιλεύς περιφορά μαζί του – Φανατισμός του λαού αφάνταστος – Μάχαι στα σύνορα Ηπείρου – Βομβαρδισμοί – Σειρήνες – Αρχίζουμε και τακτοποιούμεθα – ο Θεός βοηθός !!!

Πηγή: hellas-orthodoxy.blogspot.com (Από το βιβλίο «Ο πόλεμος της Ελλάδος 1940-41», Θ. Παπακωνσταντίνου)

Εντός ολίγων ωρών, ξεκίνησε η ιταλική επίθεση, ενώ ο Μεταξάς απηύθυνε διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό, στο οποίο κατέληγε με τα εξής λόγια: « Όλον τό Έθνος ἄς ἐγερθῇ σύσσωμον. Ἀγωνισθῆτε διὰ τήν Πατρίδα, τὰς γυναῖκας, τὰ παιδιά σας καί τὰς ἱεράς μας παραδόσεις. Νύν ὑπέρ πάντων ὁ ἀγών».

Ο Βρετανός Πρωθυπουργός Ουϊνστον Τσώρτσιλ γράφει μεταξύ άλλων

προς Πρωθυπουργόν Ελλάδος κ. Ι. Μεταξά

Λονδίνο 28 Οκτωβρίου 1940

Αι απειλαί και αι εκφοβιστικάί προσπάθειαι της Ιταλίας απεδείχθησαν ανίσχυροι προ του ηρέμου θάρρους σας. Δι' ο και προσέφυγεν αύτη εις απρόκλητον επίθεσιν κατά της πατρίδος σας, αναζητούσα εις αβασίμους κατηγορίας την δικαίωσιν της επαισχύντου πράξεώς της.

Θα σας παράσχωμεν πάσαν δυνατήν συνδρομήν, θα πολεμήσωμεν μαζί σας τον κοινόν εχθρόν και μαζί θα μοιρασθώμεν την νίκην μας.

Ο Ελληνικός Λαός ξυπνά από τις σειρήνες και πληροφορείται το μέγα γεγονός. Η μικρή Ελλάδα κονταροχτυπιέται με την Ιταλία του Μουσολίνι. Ο Λαός ξεχύνεται εις τους δρόμους, επικροτώντας το ΟΧΙ του πρωθυπουργού του Ιωάννη Μεταξά. Ξεχνά και λησμονεί τις πολιτικές του και ιδεολογικές διαφορές του με τον Μεταξά που κυβερνά τον τόπο, χωρίς την λαϊκή εντολή. Προέχει η πατρίδα, Ελλάδα, και η Ορθοδοξία. Τρέχει να καταταγεί εθελοντής και να πολεμήσει στα χιονισμένα βουνά της Βορείου Ηπείρου με το χαμόγελο στα χείλη, όπως το διαλαλεί η φωνή της Σοφίας Βέμπου. Κανένας δεν μένει αδρανής ή αμέτοχος αυτού του τρελού πανηγυριού. Νέοι και νέες, έμποροι, πλούσιοι και πτωχοί, γραμματιζούμενοι και αγράμματοι, όλοι τρέχουν να προσφέρουν το δυνατόν ο καθένας των για την πατρίδα. Οι γυναίκες στις πόλεις πλέκουν τη φανέλα του στρατιώτη, οι ηρωικές γυναίκες της Πίνδου μεταφέρουν στους γερασμένους ώμους των πυρομαχικά στους στρατιώτες. Εθελόντριες στελεχώνουν τα νοσοκομεία για την περιποίηση των τραυματιών.

Οι φαντάροι μας, τα νιάτα της πατρίδος μας, πολεμούν και νικούν τις σιδερόφρακτες δυνάμεις του Μουσολίνι. Με την ιαχή «αέρα» ο Έλληνας φαντάρος νικά κατά

κράτος τις μεραρχίες της Ιταλίας και ελευθερώνει ελληνικές περιοχές και η ελληνική σημαία κυματίζει υπερήφανα και ο εθνικός ύμνος σκορπάει ρίγη υπερηφάνειας και συγκινήσεως. Οι στρατιώτες μας «βλέπουν» να τους οδηγεί στην νίκη η υπέρμαχος στρατηγός, η Υπεραγία Θεοτόκος. Η Εκκλησία της Ελλάδος αποφάσισε, το 1952, η γιορτή της Αγίας Σκέπης από την 1η Οκτωβρίου να μεταφερθεί στις 28 Οκτωβρίου, με το αιτιολογικό ότι η Παναγία βοήθησε τον Ελληνικό Στρατό στον πόλεμο της Αλβανίας. Οι πολεμιστές της εποχής πολλές εμφανίσεις έχουν καταγράψει της υπερμάχου στρατηγού και διηγηθεί στα παιδιά των και εις τα εγγόνια των. Οι διηγήσεις αυτές έχουν περάσει στην συνείδηση του Ελληνικού Λαού.

Η Γερμανία του εθνοσοσιαλιστή Χίτλερ η σύμμαχος της Ιταλίας του φασίστα Μουσολίνι επιτίθεται κατά της πατρίδος μας. Οι στρατιώτες αμύνονται μετά αυτοθυσίας αλλά εις το τέλος κάμπτονται και η Ελλάδα τελεί υπό κατοχή.

Ο Έλληνας δεν προσκυνάει κανένα θνητό και για αυτό αντιστέκεται και οργανώνει αντάρτικο, οργανώνει την εθνική αντίσταση. Δεν σκύβει το κεφάλι του. Πρώτη αντιστασιακή ομάδα που κήρυξε την ένοπλη αντίσταση εναντίον των κατακτητών ήταν ο ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ του στρατηγού Ναπολέοντος Ζέρβα. Ακολούθησαν πολλές άλλες ομάδες και οργανώσεις ένοπλης αντίστασης, με την πλέον πολυπληθή το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Πολλοί συμπατριώτες μας πατριώτες θυσίασαν τη ζωή τους ή πότισαν με αίμα τον ένοπλο αντιολοκληρωτικό αγώνα των Ελλήνων για να ζούμε εμείς, σήμερα, ελεύθεροι και να έχουμε Δημοκρατία και ελευθερία. Πολέμησαν κάθε χρώματος και απόχρωσης φασισμό και τους συμμάχους αυτών.

Πολέμησαν, έχυσαν το αίμα τους , πότισαν το δέντρο

της Δημοκρατίας και της Λευτεριάς. Για να ζούμε εμείς
σήμερα ελεύθεροι. Και με Δημοκρατία.

Αιωνία, ας είναι μνήμη των ηρωικώς μαχόμενων και
πεσόντων που πότισαν το δένδρο της Ελευθερίας και
της Δημοκρατίας εις την Ελλάδα και εις την Ευρώπη.

Μυργιώτης Παναγιώτης Μαθηματικός

////////////////////////////////////
/

20221011

Το Αθάνατο ΟΧΙ του 1940 μας εμπνέει και μας καθοδηγεί.
Οι Ήρωες πολεμούν ως Έλληνες.

Ο κάθε Λαός ο οποίος σέβεται τον εαυτό του και τιμά την Ιστορία του
καθιερώνει τον εορτασμό σημαντικών επετείων της πορείας του. Η
Ιστορία περιέχει τις χρυσές σελίδες με τα λαμπρά επιτεύγματα και τις
νίκες. Υπάρχουν βέβαια και οι μαύρες σελίδες εις τις οποίες
καταγράφονται οι ατιμωτικές ήττες και οι προδοσίες. Από την Ιστορία
πρέπει να διδασκόμεθα, να αποφεύγουμε τα λάθη και να εμπνεόμαστε
από τα υψηλά ιδανικά των χρυσών σελίδων.

Την 28η Οκτωβρίου ο Ελληνισμός απανταχού της γης εορτάζει μια
λαμπρή σελίδα της τρισχιλιόχρονης πορείας του. Είναι η επέτειος του
ηρωικού και ιστορικού ΟΧΙ του δικτάτορα- Πρωθυπουργού της χώρας
εις το ιταμό και επαίσχυντο τελεσίγραφο που επέδωσε ο Ιταλός
πρέσβης Γκράτσι λίγο μετά τις 3 προς τα ξημερώματα της 28ης
Οκτωβρίου για την παράδοση της πατρίδας στον Ιταλό φασίστα
Μουσουλίνι. Όπως γράφει εις το βιβλίο του— Εμμανουέλε Γκράτσι, Η
αρχή του τέλους, Εστία. 1980, σελ. 285

Ο Ιταλός πρεσβευτής μόλις ο Ιωάννης Μεταξάς τελείωσε την
ανάγνωση του κειμένου του απαντά εις την επίσημη διπλωματική
γλώσσα(γαλλικά) : «λοιπόν, έχουμε πόλεμο». Το γενναίο ΟΧΙ του
Μεταξά οδήγησε την Ελλάδα εις τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο. Εκείνη τη
στιγμή μίλησε η ψυχή και ο πατριωτισμός του κάθε Έλληνα που

γνωρίζει και τιμά την πορεία της πατρίδας μας εις το ιστορικό γίνεσθαι. Μίλησαν ο Μαραθώνας και Πλαταιείς.

Για να δούμε, συνοπτικά, πως φθάσαμε έως εδώ. Με την λήξη του Α΄ παγκοσμίου πολέμου η νικημένη Γερμανία με την συνθήκη των Βερσαλλιών χάνει όλες τις αποικίες, υποχρεώνεται να πληρώσει βαριές πολεμικές αποζημιώσεις. Ο στρατός της περιορίζεται σε 100.000 άντρες και απαγορεύεται να κατασκευάζει πολεμικά όπλα (υποβρύχια, χημικά όπλα, αεροπλάνα κλπ) και μια ζώνη 50 χιλιομέτρων ανατολικά του Ρήνου ανακηρύσσεται αποστρατικοποιημένη. Το 1933 την εξουσία εις την Γερμανία αναλαμβάνει ο Χίτλερ, ο οποίος διακηρύσσει «Πρόγραμμα της εξωτερικής μας πολιτικής είναι να εξασφαλίσουμε στο γερμανικό λαό το ζωτικό χώρο που του είναι απαραίτητος... Αποστολή μας είναι να υποτάξουμε τους άλλους λαούς... Η διεθνής δικαιοσύνη εφαρμόζεται μόνο με τη δύναμη του κατακτητή και την υποταγή του αδύνατου...»

Ο Χίτλερ αποκαλύπτει ότι κάτι ετοιμάζει όχι πάντως ειρηνικό. Προαναγγέλλει ότι επιθυμεί να εφαρμόσει την δύναμη του κατακτητή για να υποτάξει τον ηττημένο-αδύνατο. Δείχνει τις διαθέσεις του. Σχεδιάζοντας να αρχίσει τον πόλεμο κατά ευρωπαϊκών κρατών υπογράφει συμμαχία με την Σοβιετική Ένωση για να αισθάνεται ασφαλής .

Η Ελλάδα έβλεπε ότι δύσκολα θα απέφευγε τον πόλεμο και για τον λόγο αυτό προετοιμαζόταν πολεμικά, αγοράζοντας οπλισμό και δημιουργώντας οχυρωματικά έργα τα επονομαζόμενα οχυρά του Μεταξά. Εις τις προκλήσεις της Ιταλίας, συμμάχου της Γερμανίας, με τον τορπιλισμό του πλοίου Έλλη εις το λιμάνι της Τήνου κατά τον εορτασμό της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου δεν απαντά αλλά, συνεχίζει την προετοιμασία για τον επερχόμενο πόλεμο. Έτσι, όταν ο Ιταλός πρεσβευτής επιδίδει το ιταμό τελεσίγραφο όλα ήταν έτοιμα τα απαραίτητα διατάγματα και οι διαταγές προς το στράτευμα. Με διαγγέλματα προς τον Λαό ο Βασιλέας, ο Πρωθυπουργός και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος εξηγούν τους λόγους οι οποίοι οδήγησαν την χώρα εις τον πόλεμο και συγχρόνως του τονώνουν το ηθικό.

Ο Λαός χειροκρότησε και ενέκρινε το ΟΧΙ του Μεταξά. Αγνόησε και παραμέρισε τις πολιτικές του διαφορές με τον Μεταξά και με μια ψυχή και με μια καρδιά και με το τραγούδι εις τα χείλη και με χαρά έτρεξε να πράξει το καθήκον του και το χρέος του προς την πατρίδα του που απειλείται . Κινδυνεύει η Ελευθερία του, ο επιτιθέμενος είναι μεγάλη χώρα και διαθέτει πολυάριθμο στρατό.

Ένα στιγμιότυπο από τα πάμπολλα που έγραψαν ή ομολόγησαν οι άνθρωποι ζήσανε κείνες τις στιγμές
Δημήτριος Μπίκος: Μας έδωξαν από το μάθημα
«Θυμάμαι πάρα πολύ καλά εκείνη την ημέρα. Ήμουν μαθητής στη β' τάξη του Γυμνασίου στην Κυπαρισσία. Οι καθηγητές μας ενημέρωσαν για την κήρυξη του πολέμου και μας έδωξαν από το σχολείο. Στον δρόμο της επιστροφής για το σπίτι μου, έβλεπα έκδηλη τη χαρά στα πρόσωπα των ανθρώπων που πήγαιναν να πολεμήσουν. Μου έκανε φοβερή εντύπωση. Δεν βρέθηκε ούτε μια μάνα να πει: «Πού πάνε τα παιδιά μας», όπως συμβαίνει τώρα».

Ο Ελληνισμός δεν πτοείται από την υπεροχή της ύλης και του πλήθους. Πολέμησε και νίκησε τους πολυάριθμους Πέρσες και έσωσε την Ευρώπη από την περσική λαίλαπα. Έτσι και τώρα θα σταθεί το μεγάλο εμπόδιο, το προπύργιο της Δημοκρατίας εναντίον του χιτλερισμού και του φασισμού. Ο Ελληνισμός γέννησε την Δημοκρατία και την Ελευθερία και για τις ιδέες αυτές πάντα θα μάχεται και θα νικά. Καταπληκτική ομοψυχία επέδειξε ο ελληνικός Λαός εκείνες τις κρίσιμες και ιστορικές στιγμές. Κανένας δεν αδιαφόρησε και δεν έμεινε αδρανής. Αν υπήρξαν ριψάσπιδες, ελάχιστοι, τους κατέγραψε η Ιστορία. Εις τα χιονισμένα αλβανικά βουνά γράφονται ένδοξες και ηρωικές σελίδες δόξης λαμπρής. Με το "αέρα" του τιμημένου μας τσολιά οι Ιταλοί υποχωρούν και ελευθερώνονται περιοχές ελληνικές. Οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου τους υποδέχονται με χαρές και πανηγύρια γιατί τους χαρίζουν εθνική και θρησκευτική ελευθερία.

Η πορεία προς το μέτωπο όπως την περιγράφει ο Οδυσσέας Ελύτης
Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου φορές, εκατοβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμασταν τη σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφερτο. Τέλος, κάποτε ακουγότανε στα σκοτεινά η σφυρίχτρα, σημάδι ότι κινούσαμε, και πάλι σαν τα ζα τραβούσαμε μπροστά να κερδίσουμε δρόμο, πριχού ξημερώσει και μας βάλουνε στόχο τ' αεροπλάνα. Επειδή ο Θεός δεν κάτεχε από στόχους ή τέτοια, κι όπως τόχει συνήθειό του, στην ίδια πάντοτε ώρα ξημέρωνε το φως. Τότες, χωμένοι μες στις ρεματιές, γέρναμε το κεφάλι από το μέρος

το βαρύ, όπου δε βγαίνουνε όνειρα. Και τα πουλιά μάς θύμωναν, που δε δίναμε τάχα σημασία στα λόγια τους - ίσως και που ασκημίζαμε χωρίς αιτία την πλάση.

(Οδυσσέας Ελύτης, ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ, στο: Χατζηπατέρα-Φαφαλιού, Μαρτυρίες 1940-1941, Αθήνα, Κέδρος, 1982, σ. 168)

Όλοι μάχονται και βοηθούν τους μαχόμενους φαντάρους μας. Οι γυναίκες της Πίνδου μεταφέροντας πολεμοφόδια, η Σοφία Βέμπο με τα τραγούδια της, οι ηθοποιοί με το θέατρο και οι γυναίκες με την κάλτσα του στρατιώτη. Πλέκουν και εφοδιάζουν το σκληρά μαχόμενο στρατό με μάλλινα ρούχα. Ο χειμώνας εκείνη τη χρονιά ήταν ιδιαίτερα βαρύς. Οι φαντάροι μας πολεμούν με Ιταλούς και Αλβανούς και με αντίξοες καιρικές συνθήκες. Νικούν και προχωρούν με το χαμόγελο εις τα χείλη. Υπέρμαχος στρατηγός η Θεοτόκος, η Παναγιά μας οδηγεί νικηφόρα τον στρατό μας

Οι Εμφανίσεις της Παναγίας

Ο άγων ήταν ιερός. Οι Έλληνες πολεμούσαν υπέρ Πί-στεως και Πατρίδος. Εγνώριζαν, ότι αν πατούσαν τον τόπο μας οι Φράγκοι, οι παπικοί θα μας νόθευαν την πίστι και θα μόλυναν την Ορθοδοξία. Η παρουσία της Παναγίας στο Μέτωπο διαπιστώθηκε σε πολλές περιπτώσεις. Αναφέρουμε μία.

Ο Ανθυπασπιστής Νικόλαος Γκάτζαρος γράφει σε αναφορά του για τις εμφανίσεις της Παναγίας στον πόλεμο του '40.

Αριθ. πρωτ. Δ.Υ.

Εν Τ.Τ. 712 τη 3η Μαρτίου 1941

Ο Ανθυπασπιστής Γκάτζαρος Νικόλαος

Προς

Το 1/40 Τάγμα Ευζώνων Ενταύθα

«Περί εμφανίσεως της Παναγίας και των δοθεισών μοι υπ' Αυτής εντολών».

«Λαμβάνω την τιμήν να αναφέρω υμίν, ότι χθες Κυριακήν, 2 Μαρτίου έ.έ. και περί ώραν 8ην μ.μ. μετέβην εις τι παρακείμενον του καταυλισμού 2ου Λόχου Τάγματος Υμών μικρόν ύψωμα απέχον περί τα 300μέτρα, χάριν περιπάτου, αισθανθείς την ανάγκην κινήσεως. Μία μυστηριώδης δύναμις ωσάν να με ώθη προς τα εκεί. Ο αήρ έχει ήδη παύσει να φυσά και ο ουρανός ήτο αστερόης. Κατά την επιστροφήν μου εις την σκηνήν, δεν έχω αριθμήση 10 βήματα, ότε αιφνιδίως ενεφανίσθη εμπρός μου και μου ανέκοψε τον δρόμον μία γυνή μαυροφόρα έχουσα σεμνήν, την εμφάνισίν της. Το πρόσωπόν της διεκρίνετο χαρακτηριστικώς εις το βραδυνό ημίφως. Εις το θέαμα τούτο καταληφθείς εξ απροόπτου, κατ' αρχάς εξεπλάγην, κατόπιν όμως

αυτοστιγμεί συνήλθον εκ του τρόμου, επειδή εγνώριζον, ότι πολλάκις η Παναγία ενεφανίσθη είτε ως όραμα, είτε καθ' ύπνον κατά τας πολεμικάς επιχειρήσεις του Στράτου μας.

Εγώ όλως μηχανικώς έλαβον θέσιν ημιγονυπετή, ίνα ασπασθώ την δεξιάν Της. Εκ της συγκινήσεως οι οφθαλμοί μου εδάκρυζον, οι πόδες και τα χείλη μου έτρεμον επί πολλήν ώραν. Έκουσα να ομιλή: «Είμαι η Παναγία. Μη φοβείσαι παιδί μου, είπε! Εγώ ενεφανίσθην να σου είπω τρεις λόγους, τους οποίους να μη λησμονήσης:

1) Ο παρών πόλεμος εκηρύχθη απροκαλύπτως και αναιτίως υπό της Ιταλίας εναντίον της Ελλάδος. Θελήματί μου η Ελλάς θα εξέλθη τούτου νικηφόρως.

2) Ο πόλεμος ούτος εκηρύχθη εναντίον της Ελλάδος, ίνα γνωρίση ο κόσμος, ότι αφορμή τούτου είναι η απομάκρυνσίς του εκ της Χριστιανικής θρησκείας, καθ' ην ύβριζεν, εβλασφήμει τα θεία της και έρρεπε προς τον εκφυλισμόν και την ακολασίαν και ούτως συμμορφωθή, ίνα μάθη ότι υπάρχει και προΐσταται ο Θεός. Τρανώτατα δε τεκμήρια της υπάρξεως ταύτης είναι τα συχνά θαύματα των Αγίων της Εκκλησίας του Χριστού.

3) Έπρεπε να μάθη ο κόσμος, ότι ο δίκαιος πάντοτε υπερिσχύει της βίας. Ανάφερε, λοιπόν, ταύτα και εγγράφως εις τον Διοικητήν σου, ίνα μη πτοηθή προ ουδενός κωλύματος, καθότι υπό την προστασίαν Μου ο Ελληνικός Στρατός θα νικήση!».

Μεθ' ο εν τη εξαφανίσει Της οι οφθαλμοί μου εθαμβώθησαν.

Εν τέλει συνήλθον εν μέρει και κατηυθύνθην αμέσως εις την σκηνήν υμών, όπου έξωθι ταύτης ανέφερον υμίν το συμβάν προφορικώς.

Νικόλαος Γκάτζαρος

Μετά από την εμφάνιση αυτή, όλοι μας οι στρατιώτες εδώσαμε τον φτωχό όβολό μας και με προθυμία κτίσθηκε στο μέρος αυτό ο ναός της Παναγίας.

Χαρακτηριστικό είναι, επίσης, το γεγονός ότι οι ταυτότητες των στρατιωτών έφεραν, δίπλα ακριβώς από τα στοιχεία τους, μια εικόνα της Παναγίας και λίγο πριν από κάθε επίθεση έκαναν το σταυρό τους, αναφωνούσαν τρεις φορές «Παναγία μου!» και ύστερα ξεκινούσαν.

Πηγή: Περιοδικόν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Αριθμ. 62-63, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995

Γράμμα ενός στρατιώτη στη σύζυγο:

«Δεν θέλω να μου στείλεις φανέλλες και κάλτσες. Προτιμώ να μου φτιάξεις και να μου στείλεις μια σημαία. Στο μέσον της θα βάλης τον Ντίνο να μου ζωγραφίσει μια Παναγιά της Τίνου. Θέλω να την χαρίσω στον Λόχο μου. Θα παραξενεύεσαι γιατί δεν με ήξερες για θρήσκο, αλλά

από όσα βλέπουν τα μάτια μου, πιστεύω κι εγώ ότι μια θεική δύναμις συντροφεύει τον στρατό μας.

(Από την Εφ. «Εκκλησία». Αρ. 24)»

Μαρτυρίες από το μέτωπο

Το κρύο ήταν φοβερό, αφάνταστο

Καθόμασταν εκεί, δίπλα στ' απομεινάρια της παγωμένης χτεσινής φωτιάς και περιμέναμε ν' ακούσουμε το σάλπισμα. [...] Το κρύο ήταν φοβερό, αφάνταστο. Από το κρύο αυτές τις ώρες σου πονούσε κυριολεκτικά η ψυχή και σου 'ρχόταν, σα μωρό, να μπήξεις τα κλάματα, έτσι χωρίς να ξέρεις κι εσύ τι ζητάς και τι θα βγάλεις μ' αυτό. Απ' το περιορισμένο του χώρου δεν μπορούσες να κάνεις δυο βήματα και καθόσουν εκεί ακίνητος, ξυλιασμένος, έτσι σα να 'χει παγώσει κι αυτό το ίδιο το μυαλό σου, χτυπώντας μόνο από καιρό σε καιρό το 'να σου χέρι με τ' άλλο, έτσι σαν στο στίχο της απελπισίας του Σολωμού. Αν πεις πια για τα πόδια σου εκείνα δεν ήξερες αν τά 'χεις πια.

(Γ. Μπεράτης, Το πλατύ ποτάμι, Αθήνα, Ερμής, 1992, σ. 145)

Το 1941, αρχές Απριλίου ο σιδερόφρακτος γερμανικός στρατός μέσω επιτίθεται και μετά από ηρωική αντίσταση του ολιγάριθμου στρατού μας εισέρχεται νικητής εις την πατρίδα μας και αρχίζει μια άλλη ένδοξη σελίδα της Ιστορίας μας η Εθνική Αντίσταση, με πρώτο αντάρτικο σώμα τον ΕΔΕΣ-ΕΟΕΑ του Ναπολέοντος Ζέρβα, αξιωματικού του στρατού μας. Θα συγκροτηθούν αργότερα και άλλες αντάρτικες ομάδες με πολυπληθέστερη το ΕΑΜ.

Η πρώτη επέτειος του ΟΧΙ γιορτάστηκε στο πανεπιστήμιο Αθηνών με ομιλητή τον τότε καθηγητή του αείμνηστο Τσάτσο Κωνσταντίνο, μετέπειτα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος απολύθηκε από τους κατακτητές από το πανεπιστήμιο γιατί αρνήθηκε να διδάξει την ημέρα της εισβολής.

Η εκκλησία της Ελλάδος για να τιμήσει την αρχιστράτηγο Υπεραγία για την βοήθειά της προς τους ήρωες μαχόμενους φαντάρους μας μετέθεσε τον εορτασμό της Αγίας Σκέπης για την 28η Οκτωβρίου.

Χρυσές σελίδες δόξης και ηρωισμού γράφτηκαν εις το έπος του 40 από τους παππούδες μας. Για την Ελευθερία, Δημοκρατία και αξιοπρέπεια του Ελληνισμού. Είμαστε υπερήφανοι γιατί φυλάξαμε Θερμοπύλες και δεν λογαριάσαμε την υλική υπεροχή. Μίλησε η ψυχή του Έλληνα. Άλλωστε δεν πρέπει κανείς να ξεχνά «Οι ήρωες πολεμούν ως Έλληνες και όχι οι Έλληνες ως ήρωες»

Αιωνία η μνήμη των.

Ζήτω η Ελλάδα.

Ζήτην η 28η Οκτωβρίου 1940.
Αθάνατο το ΟΧΙ.

Μυργιώτης Παναγιώτης
Μαθηματικός

октябрь 2019 г.

28 октября 1940 г. – знаменательная дата в нашей новейшей истории.

- Греческий народ с улыбкой на устах объединился, не обращая внимания на шепот знаменитой пятой фаланги, показал грудь, защищая святилища и верность племени.

ΝΕΤ, которое кричал тогдашний диктатор Μεταξας, и (оно) было принято народом Симпаса, за исключением лакедемонян. Ультиматум итальянского посла был немедленно отвергнут. Итальянский диктатор Μυσсолини, союзник диктатора Гитлера, считал нашу страну легкой добычей для завоевания. Он забыл, что грек не боится силы количества. « Ροτινκι » lave » переводится как грандиозное ΝΕΤ. Μυσсолини хотел служить Гитлеру, союзнику Советского Союза. Европа в то время почти без боя сдалась гитлеровским армиям. Греческий солдат упорством и героизмом на воздушной яхте обращает итальянцев в бегство и освобождает Северный

Эпир. Синий и белый цвета свободно колеблются и дарят нашим братьям дрожь радости и эмоций.

В апреле 1941 года немецкие дивизии, окруженные железным забором, прорывают линию Мазино , и Греция уступает двум мощным армиям, итальянской и немецкой. (Однако) Шейное ярмо грека не страдает. Народ сопротивляется. Организует группы вооруженного сопротивления (вооруженное сопротивление) и создает партизанские отряды. Первыми партизанскими группами, вышедшими на гору, были EOEA-EDES генерала Наполеона Зерваса, а позже на переднем плане появились EAM-ELAS и различные другие более мелкие организации. Начинаются сопротивление и саботаж. Завоеватели остро чувствуют присутствие вооруженных людей. Пиковым моментом национального сопротивления стал взрыв моста Горгопотамос . Важнейшее и решающее событие в ходе войны. Взрыв моста дезорганизовал немецкую оккупационную армию и потерял много ценного для немцев времени, в результате чего, когда Гитлер напал на своего союзника Советский Союз, была зима, и очень низкие температуры помогли советским солдатам, привыкшим к их. Немцы потерпели поражение.

28 октября 1940 года. День славы и героизма. День, когда греческий народ вместе сражался с варварскими захватчиками, Каждый из своей метерици. Заснеженные горы Эпира стали полями героизма. Улыбающиеся материковые женщины несут боеприпасы , а остальные гречанки вяжут солдатскую рубашку. Все объединились. Бойцы. Борцы за свободу, демократию и Грецию.

Миргиотис Панайотис

Математический

октябрь 2020 г.

**28 октября 1940 года: гордый грек
«НЕТ».**

80 лет назад, как и сегодня, храбрый греческий народ с улыбкой на устах, бросая вызов численному превосходству жестокого диктатора Муссолини, бежал сражаться в заснеженные горы.

Он проснулся от сирен и был проинформирован о том, что премьер-министр страны Метаксас Иоаннис без долгих раздумий отверг итальянский ультиматум, требовавший капитуляции страны. Итальянский посол был удивлен, услышав гордое и величественное «НЕТ». Нет греческого сердца, любящего это благословенное место и жертвующего собой ради веры, святости и свободы родины. Он проливает кровь, чтобы оросить древо свободы с древнейших времен и, если необходимо, даже сегодня, вопреки многослойному этнонигилизму и пентафалангитам. Эллинизм презирает количество материи и копьем своего сердца завоевывает свободу. Пусть об этом не забывают различные потенциальные заговорщики этого святого места.

«Воздух, воздух» наших героических солдат пересекает горы и долины и обращает в бегство вторгшуюся итальянскую армию, союзницу гитлеровской Германии. Греческая армия побеждает, продвигается и освобождает греческие земли Северного Эпира. Эллинизм Северного Эпира освобожден! Итальянские солдаты отступают, и греков венчает победа. Никто не остался без участия в этом фестивале. Мужчины, женщины, молодые и старые в борьбе с воином и генерал-чемпионом, Богородицей, чтобы благословлять и вести бойцов и героев греков от победы к победе. Мир восхищается греческим истребителем пехоты в то время, когда другие европейские страны пали жертвой танков Оси. Железная германская армия, союзница Италии, обеспечив свой тыл соглашением с Россией, начинает наступление на нашу страну и в апреле 41 года действует против нашей страны. Затем начинается неравная борьба, и высшая военная сила Гитлера прорывает линию обороны нашей страны — Рупель — и входит в нее. Известно, что шея грека не поднимает ярма. Он предпочитает час свободной жизни 40 годам рабства и тюрьмы. Затем начинается титаническая борьба вооруженного сопротивления греческого народа. Генерал Наполеон Зервас с ЭДЕСом выходит в горы и начинает неравную, численную, борьбу против завоевателя. Хорошая борьба за веру и страну. Священная борьба за свободу. Когда немецкая армия выступает против Советского Союза, в горах появляются бойцы ЕАМ-ГРЕЦИИ, сражающиеся против побежденных стран. Пишутся блестящие страницы героизма против Оси. Греческий народ защищает святилища и верность племени. Его свобода и его Национальная независимость. Реки крови орошают дерево Национального сопротивления и Свободы.

Объединенный, греческий народ торжествует и процветает. Сила каждого народа заключается в его решимости и воинственности в защите святынь и верности своего племени. Мы обязаны беречь как зеницу ока каждую пылинку нашего отечества и территориальную целостность нашей Родины . Пусть потенциальные завоеватели подумают об этом. Шея грека не поднимает ярма. Грек не рассчитывает на материальное превосходство своего противника, когда дело доходит до защиты святынь и верности своей расы, как доказывает наша долгая трехтысячелетняя история. Мы не боимся верховенства материи, когда с нами справедливость и Бог. Неправедные не благословляются.

Страницы славы и доблести были написаны в заснеженных горах Эпира и Северного Эпира. Неукротимая греческая душа нашего солдата бросает вызов всему. Он борется за веру и страну . За права страны и ее Свободу. Он снова подает хороший пример всему миру. Тяжёлое наследие для всех нас, греков, потомков блестящих борцов эпопеи 1940 г. Тяжёлое наследие, которое – мы верим, не понадобится – но если понадобится, мы не предадим и защитим огнём и кровью своего сердца.

Миргиотис Панайотис

Математик

октябрь 2021 г.

Эпопея 1940 года. Священное наследие для греков и всего мира

Наступает славный день. Исторический и гламурный день. День, записанный в золотых дельтах греческой и мировой истории. День памяти и жертвы за веру и страну . За свободу и демократию.

В этот период были написаны некоторые из самых славных страниц греческой истории. Речь идет о героическом эпосе 1940 года, который кровью и храбростью был написан нашими отцами и дедами в суровых и заснеженных горах Северного Эпира.

Эллинизм всегда ненавидел объем и силу материи. Он презирал количество и был за качество. Дали , когда им сообщили, что персов слишком много и своими копьями они закроют солнце, "мы будем сражаться в тени " . У нас такие предки, такими были наши родители в эпоху 40-х. Они не считались с материальным превосходством позорной оси.

Давайте посмотрим на все сначала. Вступление Греции в войну было неизбежным. Итальянцы спровоцировали Грецию, торпедировав «Хелле» в порту Тинос, в день, когда православие празднует Успение и Преображение Пресвятой Богородицы. вызов благочестивый греческий народ. Греция не ответила на вызов и готовится к тому, что должно произойти.

Гитлеровская Германия и Советский Союз заключили союз. **Термин «Германо-советский пакт о ненападении» или «Пакт Молотова-Риббентропа»** . (официально: Германо-советский договор) характеризует пакт о ненападении, подписанный 23 августа 1939 года в Москве министром иностранных дел нацистской Германии Иоахимом фон Риббентропом (Joachim фон Риббентроп) и министром иностранных дел Советского Союза Вячеслав Михайлович Молотов (Вячеслав Михайлович Мóлотов). Этот договор был ратифицирован Верховным Советом восемь дней спустя, 31 августа. Ось хочет завоевать мир. Прикрывая свои спины.

Италия Муссолини считает маленькую Грецию легкой жертвой. Она считает ее легким проходом для прохождения и продвижения планов итало - германской оси . Она поручает своему послу в Греции потребовать безоговорочной капитуляции нашей родины . Оставим Эммануэля ". посол Граци описать исторические события так, как он сам жил и переживал их, и оставим в стороне этнонигилистов и тех, кто отсутствует в тех национально-исторических моментах.

Историческое «НЕТ» от 28 октября 1940 года: Эммануэль Граци , посол Италии в нашей стране,

в 1940 году также участник той исторической ночи 28.10.1940 года в своей книге, которую он называет с невиданной проницательностью о будущем режима Муссолини : «Начало финал – операция против Греции «Домой». 1980, стр. 285, пишет следующее: Без десяти минут три часа ночи 28 октября 1940 года мой военный атташе, мой переводчик и я подошли к зарешеченной двери небольшого дома в Кифиссии, где находился премьер-министр из Греции. Я сказал охраннику дома, что хочу увидаться с премьер-министром по очень срочному делу. Охранник начал звонить в колокол внутри дома. Наконец звонок разбудил самого Метаксаса, который появился в маленькая боковая дверь и узнав меня, он пропустил меня. Он пожал мне руку и заставил меня сесть в маленькой бедной гостиной дома. Едва мы сели, и, поскольку это было через несколько минут третьего, я немедленно сообщил ему, что моя гувернантка поручила мне лично передать ему текст, который представлял собой не что иное, как ультиматум Италии Греции, в котором итальянское правительство требовало свободного прохода своих войск на греческую территорию с 6 часов утра. от 28.10.1940 г. Метаксас начал ее читать. Сквозь его очки я видел, как у него слезились глаза. Когда он закончил читать, он посмотрел мне в лицо и грустным, но твердым голосом сказал мне:

- **Метаксас** : Итак, у нас война.

- **Граци** : Не обязательно, Ваше Превосходительство. Итальянское правительство надеется, что вы примете его притязания и позволите итальянским войскам пройти и занять стратегические точки страны.

- **Метаксас** : А что это за стратегические моменты,

о которых говорится в сообщении ?

- **Граци** : Я не могу вам сказать , Ваше Превосходительство, мой губернатор мне не сообщил... Я знаю только , что срок ультиматума истекает в 6 утра.

- **Метаксас** : В данном случае это сообщение представляет собой объявление Италией войны Греции.

- **Граси** : Нет, Ваше Превосходительство, это ультиматум .

- **Метаксас** : эквивалент объявления войны .

- **Граси** : Конечно, нет, потому что я верю, что вы предоставите условия, о которых просит мое правительство .

- **Метаксас** : НЕТ! О свободном проходе тоже не может быть и речи . Италия, которая даже не дает нам возможности выбирать между войной и миром, по сути объявляет войну Греции. (после небольшой паузы).

- **Метаксас** : Хорошо, тогда у нас есть. война .

И Граци продолжает в своей книге:

Он проводил меня до служебного выхода, из которого я вошел , и когда мы были у порога, он сказал мне:

« Vous ты ле плюс форты » (будьте сильнейшими). Если в моей долгой карьере на государственной службе был когда-нибудь момент, когда я ненавидел свою (профессию), момент, когда долг

моей должности казался мне крестом, а не только грустный, но и унижительный, это был момент, когда я услышал эти убитые горем слова, произнесенные этим сенатором, который всю свою жизнь посвятил борьбе и страданиям за свою страну и который даже в тот высший момент предпочел сделать выбор в пользу своей родины. путь жертвоприношения, а не путь бесчестия, я поклонился ему с глубочайшим уважением и покинул его дом.

Метаксас в личном дневнике с большой буквы кратко он описывает свою встречу с итальянским послом Эммануэль следующим образом Граци в ночь на 28.10.1940.

28 октября, понедельник.

Ночью в 3 часа меня будят Граци идет - Война - прошу Николудиса Маврудиса - упоминаю короля - звоню Паларету и прошу помощи Англии - спускаюсь в 5 часов - Министерства Совет - Все верные и черные - Все кроме Кира - Тур Василевса с ним - Фанатизм народа невообразимый - Битва на границах Эпира - Бомбардировки - Сирены - Начинаем и улаживаемся - Помоги Бог!!!

Источник: hellas-orthodoxy.blogspot.com (Из книги «Война Греции 1940-41», Th.

Папаконстантину) Через несколько часов началось итальянское нападение, при этом Метаксас обратился к греческому народу с речью, которую закончил следующими словами: « тот Э этос ᾧ с ἔ Герт ἦ вместе Ἀ γυνισθ ἦ te для тот Родина , женщины , дети твой и их эпохи нас поставки . Текущий для в любом случае ᾧ γον » .

ТО Британский премьер-министр Уинстон Черчилль пишет между другие

, чтобы Премьер- министру Греции г-ну И. Метаксасу

Лондон, 28 октября 1940

г. Угрожаемые и запуганные Усилия Италии оказались бессильны перед вашим спокойным мужеством. Вот почему они прибегли к этому неспровоцированному нападению на вашу страну , я искал в необоснованных обвинениях справедливости позорного ее действия . Мы

предоставим вам все возможное помощь , мы с вами будем бороться с общим врагом и вместе разделим нашу победу . Греческий народ просыпается от сирен и узнает о великом событии. Маленькая Греция сталкивается с

Италией Муссолини . Люди выходят на улицы, аплодируя НЕТ премьер-министра Иоанниса Метаксаса. Они забывают и забывают свои политические и идеологические разногласия с Метаксасом, который управляет этим местом, без народного мандата. Родина, Греция и православие стоят на первом месте. Он бежит, чтобы записаться добровольцем и сражаться в заснеженных горах Северного Эпира с улыбкой на губах, как - возвещает голос Софии Вембу . Никто не остается без дела или без участия в этом безумном празднике. Молодые мужчины и женщины, торговцы, богатые и бедные, грамотные и неграмотные, все спешат предложить стране все, что могут. Женщины в городах вяжут В солдатской рубашке героические женщины Пиндоса несут солдатам

боеприпасы на своих стареющих плечах, в госпиталях работают волонтеры для лечения раненых. Наши пехотинцы, молодежь нашей страны, сражаются и побеждают железные силы Муссолини. С помощью «воздуха» греческий пехотинец разбивает дивизии Италии и освобождает греческие регионы, греческий флаг гордо развевается, а национальный гимн вызывает дрожь гордости и эмоции. Наши солдаты "видят" обороняющегося полководца, Пресвятую Богородицу, ведущего их к победе. В 1952 году Греческая Церковь решила перенести праздник Агия Скепи с 1 октября на 28 октября, мотивируя это тем, что Дева Мария помогала греческой армии в войне в Албании. Воины того времени записали множество явлений великого полководца и рассказали их своим детям и внукам. Эти истории вошли в сознание греческого народа.

Германия этносоциалиста Гитлера, союзница Италии фашиста Муссолини, нападает на нашу страну. Солдаты защищаются после самопожертвования, но в конце концов сдаются, и Греция оказывается под оккупацией.

Грек не поклоняется ни одному смертному, и именно поэтому он сопротивляется и организует партизан, организует национальное сопротивление. Он не склоняет головы. Первой группой сопротивления, объявившей вооруженное сопротивление захватчикам, была ЭОЭА-ЭДЕС генерала Наполеона Зерваса. За ними последовали многие другие группы и организации вооруженного сопротивления, наиболее многочисленной из которых была ЭАМ-ЭЛАС. Многие из наших соотечественников и патриотов пожертвовали своими жизнями или полили кровью вооруженную

антитоталитарную борьбу греков, чтобы мы сегодня могли жить свободны и имеют Демократию и свободу. Они боролись всех цветов и оттенков фашизма и своих союзников.

Они сражались, проливали свою кровь, поливали дерево Демократии и Свободы. Чтобы мы могли жить сегодня свободно. И с Демократией.

Пусть это будет вечной памятью о героически сражавшихся и павших, поливавших дерево Свободы и Демократии в Греции и Европе.

Миргиотис Панайотис
Математик

////////////////////////////////////
//

20221011

Бессмертное НЕТ 1940 года вдохновляет и направляет нас.
Герои сражаются как греки.

Каждый народ, уважающий себя и чтящий свою историю, устанавливает празднование важных юбилеев своего пути. История хранит золотые страницы блестящих свершений и побед. Конечно, есть и черные страницы, на которых записаны позорные поражения и предательства. Мы должны учиться на уроках истории, избегать ошибок и вдохновляться высокими идеалами золотых страниц. 28 октября эллинизм во всем мире отмечает блестящую страницу своей трехтысячелетней истории. Это годовщина героического и исторического НЕТ диктатора-премьер-министра страны жестокому и позорному ультиматуму, предъявленному итальянским послом Грацци вскоре после 3 часов утра 28 октября о сдаче страны итальянским фашистам. Муссолини. Как он пишет в своей книге — Эммануэль Граци, Начало конца, Гестия. 1980, стр. 285.

Как только Иоаннис Метаксас закончил читать текст, итальянский посол ответил на официальном дипломатическом языке (французском): «Итак, у нас война». Отважное НЕТ Метаксаса привело Грецию ко Второй мировой войне. В этот момент заговорила душа и патриотизм каждого грека, знающего и чтящего ход истории нашей страны. Марафон и Платейс выступили. Давайте вкратце посмотрим, как мы сюда попали. С окончанием Первой мировой войны побеждённая Германия по Версальскому договору теряет все свои колонии, вынуждена выплачивать тяжёлые военные репарации. Ее армия ограничена 100 тысячами человек, запрещено производство оружия войны (подводные лодки, химическое оружие, самолеты и т. д.), а зона в 50 км к востоку от Рейна объявляется демилитаризованной. В 1933 году к власти в Германии пришел Гитлер, который провозгласил: «Наша внешняя политика состоит в том, чтобы обеспечить немецкому народу жизненное пространство, в котором он нуждается... Наша миссия – поработить другие народы... Международное правосудие осуществляется только силой победителя и покорение невозможного...»

Выясняется, что Гитлер замышляет что-то немирное. Он объявляет, что желает применить силу победителя, чтобы подчинить себе побежденных-слабых. Это показывает его настроение. Планируя начать войну против европейских государств, он подписывает союз с Советским Союзом, чтобы чувствовать себя в безопасности.

Греция видела, что избежать войны будет трудно и по этой причине готовилась к войне, закупая оружие и создавая укрепления, так называемые форты Метаксаса. Он не ответил на провокации Италии, союзницы Германии, торпедированием корабля «Элли» в порту Тинос во время празднования Успения Пресвятой Девы Марии, но продолжил подготовку к предстоящей войне. Таким образом, когда итальянский посол предъявил окончательный ультиматум, все необходимые указы и приказы армии были готовы. В выступлениях перед народом король, премьер-министр и архиепископ Афинский и всей Греции объясняют причины, приведшие страну к войне, и одновременно поднимают ее моральный дух.

Народ аплодировал и одобрил отказ Метаксаса. Он проигнорировал и отложил в сторону свои политические разногласия с Метаксасом, душой и сердцем, с песней на устах и с радостью побежал выполнять свой долг и свой долг перед родиной, которой угрожала

опасность. Его Свобода в опасности, агрессор — великая страна и имеет многочисленную армию.

Снимок многих вещей, написанных или признанных людьми, пережившими те моменты.

Димитриос Бикос: Нас исключили с курса

"Я очень хорошо помню тот день. Я учился во втором классе гимназии в Кипарисии. Учителя сообщили нам об объявлении войны и выгнали из школы.

Возвращаясь домой, я видел радость на лицах людей, которые собирались сражаться. На меня это произвело большое впечатление. Не нашлось ни одной матери, которая сказала бы: «Куда идут наши дети», как это происходит сейчас».

Эллинизм не чурается верховенства материи и множества. Он сражался и победил многочисленных персов и спас Европу от персидского опустошения. Так и сейчас будет стоять великое препятствие, бастион Республики против гитлеризма и фашизма. Эллинизм породил Демократию и Свободу и за эти идеи он всегда будет бороться и побеждать. Греческий народ продемонстрировал удивительное единство в те критические и исторические моменты. Никто не остался равнодушным и не остался без дела. Если и существовали рифсаспиды, то очень мало, История их зафиксировала. Славные и героические страницы славной славы написаны в заснеженных албанских горах. С «воздухом» нашей уважаемой Чолии итальянцы отступают и греческие территории освобождаются. Греки Северного Эпира приветствуют их с радостью и праздниками, поскольку они предоставляют им национальную и религиозную свободу.

Марш на фронт по описанию Одиссея Элитиса.

Ночь за ночью мы маршировали без остановки, один за другим, одинаково слепые. С усилием вытаскиваю ногу из грязи, где иногда почти погружалось колено. Потому что чаще всего оно рушилось на улицах снаружи, а также в нашей душе. И те несколько раз, когда мы останавливались отдохнуть, не когда обменивались разговорами, только серьезными и молчаливыми, сверкая маленьким дади, мы один за другим делились изюмом. А иногда, если было удобно, мы торопливо раздевались и часами яростно чесались, пока не текла кровь. Вши залезли нам на шею, и это было еще невыносимее, чем усталость. Наконец, однажды в темноте послышался свисток, знак того, что мы движемся, и снова, как зас, мы рванули вперед, чтобы найти дорогу, прежде чем рассвело и самолеты нацелились на нас.

Потому что у Бога не было целей или чего-то подобного, и, по его обыкновению, свет всегда забрезжил в одно и то же время. Тогда, зарывшись в оврагах, мы склонили головы от тяжелого места, где не выходят сны. И птицы рассердились на нас, потому что мы не обратили внимания на их слова – возможно, потому, что мы творили без причины.

(Одиссей Элитис, ЦЕННОСТЬ ЕСТЬ, в: Хаципатера-Фафалиу, Свидетельства 1940-1941, Афины, Кедрос, 1982, стр. 168)

Все воюют и помогают нашим боевым пехотинцам. Женщины Пиндоса везут военные припасы, София Вембо со своими песнями, актеры театра и женщины с солдатскими носками. Они ткут и снабжают упорно сражающуюся армию шерстяной одеждой. Зима в тот год была особенно суровой. Наши пехотинцы воюют с итальянцами и албанцами и при неблагоприятных погодных условиях. Они побеждают и идут дальше с улыбкой на лице. Великий полководец, Богородица, Богородица победоносно ведет наше войско.

Явления Девы Марии

Угол был священным. Греки сражались за Веру и Родину . Они знали , что если франки ступят на нашу землю, то паписты фальсифицируют нашу веру и осквернят православие. Присутствие Девы Марии на фронте было установлено во многих случаях. Мы упоминаем один.

Антипаспист Николаос Гацарос пишет в своем отчете о явлениях Девы Марии во время войны 1940 года.

№ прот . Д.Ю.

В Т.Т. 712 3 марта 1941 г.

Антипаспист Гацарос Николаос

К

1/40-й батальон Евзонес Интаута

«О явлении Девы Марии и поручениях, данных мне по ее приказанию».

« Имею честь сообщить Вам, что вчера , в воскресенье , 2 марта . и около 8 часов вечера. они пошли к тому, что прилегает к лагерю 2-й роты батальона Хаймон, небольшому холму примерно в 300 метрах от него, ради прогулки, если вы чувствуете необходимость переехать. Таинственная сила, казалось, подтолкнула меня туда. Ветер уже перестал дуть, и небо было звездным . Вернувшись на место происшествия , я не просчитал и 10 шагов, как вдруг передо мной появилась женщина в черном и преградила мне путь ,

скромного вида. Ее лицо было характерно отчетливо отчетливо в вечернем полумраке. Застигнутые врасплох этим зрелищем, они сначала удивились, но потом мгновенно оправились от ужаса, так как знали, что Богородица во время военных действий нашей Армии часто являлась либо в видении, либо во сне.

Я получил все механически место полупреклонив колени, чтобы я мог схватить Ее правую руку. Мои глаза наполнились умилением, ноги и губы долго дрожали. время Я слышал, как он говорил: «Я Дева Мария. «Не бойся, дитя мое, — сказал он! Я хотел сказать вам три причины, о которых вам не следует забывать:

1) Настоящая война была открыто и без необходимости объявлена Италией Греции. Я желаю, чтобы Греция вышла из этого победителем.

2) Эта война была объявлена Греции для того, чтобы мир знал, что причиной этого является ее отход от христианской религии, поскольку она поносила, хулила своих богинь и имела тенденцию к вырождению и развращенности, и таким образом соответствовать, чтобы она могла узнать, что Бог существует и председательствует. Частые чудеса Святых Церкви Христовой являются сильнейшими доказательствами этого существования.

3) Миру пришлось усвоить, что праведность всегда побеждает насилие.

Поэтому доложите об этом в письменной форме своему командующему, чтобы его не устрасило никакое препятствие, ведь под Моей защитой греческая армия победит!».

После того, как она исчезла, мои глаза были ослеплены.

Наконец они частично пришли в себя и сразу направились к вашей палатке, где устно рассказали вам о произошедшем.

Николаос Газзарос

После этого явления все мы, солдаты, съели наше бедное оволо и охотно построили на этом месте церковь Панагии.

Характерно также, что в удостоверениях солдат рядом с реквизитами значилось изображение Девы Марии и незадолго до каждой атаки они крестились, трижды восклицая «Моя Дева Мария!» и тут они начались.

Источник: журнал «ORTHODOXOS FILOTHEOS MARTYRIA».

Нет. 62-63, ИЮЛЬ - ДЕКАБРЬ 1995 Г.

Письмо солдата жене:

«Я не хочу, чтобы вы присылали мне футболки и носки. Я бы предпочел, чтобы ты сделал и прислал мне флаг. В середине вы

попросите Дино нарисовать мне Деву Тиносскую . Я хочу отдать ее в свою компанию. Вы будете удивлены, потому что вы не знали меня о религии, но судя по тому, что видят мои глаза, я тоже верю, что нашу армию сопровождает божественная сила.

(Из эф . «Экклесия». № 24)»

Свидетельства с фронта

Холод был ужасный, невообразимый

Мы сидели возле замерзших остатков вчерашнего костра и ждали звука трубы. [...] Холод был ужасный, невообразимый. От холода в эти часы у тебя буквально болела душа и хотелось , как младенцу, расплакаться, даже не зная, о чем ты просишь и что ты от этого получишь. Из ограниченного пространства ты не мог сделать и двух шагов и сидел неподвижно, застыв, как будто сам твой разум застыл, лишь изредка ударяя себя по руке другой, так, как в стихе Соломона об отчаянии. Если вы говорите о своих ногах, вы не знали, есть ли они у вас больше.

(Г. Бератис , Широкая река, Афины, Гермес, 1992, стр. 145)

В 1941 году, в начале апреля, немецкая армия, окруженная железным забором, атаковала, и после героического сопротивления нашей превосходящей по численности армии победитель вошел в нашу страну, и началась еще одна славная страница нашей истории, Национальное Сопротивление, с первым партизанским отрядом ЭДЕС- ЭОЭА Наполеона Зерваса, нашего армейского офицера. Позже будут сформированы и другие партизанские группы, причем ЕАМ будет более многочисленной.

Первую годовщину НО праздновали в Афинском университете, где докладчиком в то время был его профессор, покойный Цацос Константинос, впоследствии президент республики, который был уволен оккупантами из университета за то, что отказался преподавать в тот день. вторжения.

Греческая Церковь перенесла празднование Святой Скепи на 28 октября в честь главнокомандующего Гиперагии за помощь нашим героям, сражающимся воинам.

Золотые страницы славы и подвига написаны в эпосе 40-х годов нашими дедами. За свободу, демократию и достоинство эллинизма. Мы гордимся тем, что спасли Фермопилы и не посчитали материальное превосходство. Душа грека говорила. Ведь не следует забывать "Герои сражаются как греки, а не греки как герои"

Вечная память о.

Да здравствует Греция.
Да здравствует 28 октября 1940 года.
Бессмертное НЕТ.

Миргиотис Панайотис
Математический